

روایت دو شاهد عینی از انفجار میدان قدس

قرار نبود پشت چراغ قرمز بمیریم

شاهد عینی: تجربه خیلی تلخی بود. دیدم در توپترو... درباره هوش مصنوعی می‌گفتند. اگر به چشم خودم پرت شدن ماشین‌ها را ندیده بودم، می‌توانستم بنشینم و زوم کنم روی ویدئو و بگویم نه آقا هوش مصنوعی است.

تنش آبی در جنگ با میراث جهانی

خشکسالی یا سیلاب ۷۳ درصد

از سایت‌های میراث جهانی را تهدید می‌کند

تبعیدی‌های کوچک

گزارشی درباره کودکانی که هنگام جنگ به شهرهای دیگر فرستاده شدند

نگاهی به عملکرد راه‌آهن در جنگ ۱۲ روزه

تدبیر گمشده در سوت قطارهای جنوب شرق

زن جوان افغانستانی در گفت‌وگو با «پیام ما» زندگی در سایه جنگ و اخراج را روایت می‌کنند

زخمی آتش بس

AFP

زیرساخت سبز در سایه جنگ

یادداشت

نیم قرن از تصویب «قانون تأمین اجتماعی» گذشت

تکاپو برای تکافو در رفاه اجتماعی

حمیدرضا محمدی | روزنامه‌نگار

یادداشت

در عصر وانمود، واقعیت قربانی است

کشف و شهود در پهنادهای پشهای

سارا انواری | پژوهشگر بوم‌شناسی اسیا

نگاه

تجربه یک مرمتگر داوطلب موزه ملی ایران در روزهای جنگ

رو در رو با داریوش بزرگ

مهرداد ولی‌الهی | مرمتگر آثار فرهنگی و تاریخی

اطلاع‌رسانی

تولید؛ خط مقدم جهاد اقتصادی

تأکید مدیرعامل توسعه نیشکر بر افزایش بهره‌وری در مزارع نیشکر

کارگران، آنان را جهادگران سنگر تولید نامید و افزود: همان گونه که این روزها مدافعان وطن در برابر هجوم دشمنان مردانه ایستادگی کردند، ما نیز در خط مقدم جهاد اقتصادی برای خودکفایی کشور در تولید شکر از هیچ تلاشی فروگذار نخواهیم کرد.

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، سه‌شنبه، سوم تیرماه، در جریان بازدید از عملیات «داشت» مزارع نیشکر کشت و صنعت‌های امیرکبیر و میرزا کوچک‌خان، تولید را بنیان اصلی امنیت غذایی در کشور عنوان کرد و بر لزوم مدیریت مطلوب مزارع برای دستیابی به حداکثر بهره‌وری تأکید کرد.

مدیرعامل شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، سه‌شنبه، سوم تیرماه، در جریان بازدید از عملیات «داشت» مزارع نیشکر کشت و صنعت‌های امیرکبیر و میرزا کوچک‌خان، تولید را بنیان اصلی امنیت غذایی در کشور عنوان کرد و بر لزوم مدیریت مطلوب مزارع برای دستیابی به حداکثر بهره‌وری تأکید کرد.

به گزارش روابط عمومی شرکت توسعه نیشکر و صنایع جانبی، دکتر عبدعلی ناصری در این بازدید با اشاره به ظرفیت‌های موجود در صنعت نیشکر گفت: امروز صنعت نیشکر با

خبر

عاملان ورود بی‌رویه اتباع غیرمجاز پاسخگو باشند

این تبعه غیرمجاز کجا زندگی می‌کنند و در کدام واحد کاری می‌کنند. کارفرمایان ضمانت‌کنند و یک سال به او مجوز بدهیم تا بدانییم چه خبر است. بیانی تأکید کرد: با این اقدام علاوه بر اینکه افراد را کاملاً شناسایی می‌کنیم؛ از سوی دیگر می‌توانیم افرادی را که مسئله‌دار و خطرناک هستند، سریع اخراج کنیم. این عضو کمیسیون شوراها و امور داخلی کشور گفت: در اولین یا دومین جلسه مجلس، قانون تشکیل سازمان ملی مهاجرت را در دستورکار داریم و حتماً با اولویت و سرعت بررسی‌ها را شروع می‌کنیم و قطعاً طی دو تا سه ماه تصویب و برای اجرا ابلاغ می‌شود.

سخنگوی کمیسیون شوراها و امور داخلی مجلس بیان اینکه در حال حاضر قانون تشکیل سازمان ملی مهاجرت با اولویت در دستورکار مجلس قرار دارد، گفت: در اولین یا دومین جلسه مجلس، این قانون را در دستورکار داریم و حتماً با اولویت و سرعت بررسی‌ها را شروع می‌کنیم و قطعاً طی دو تا سه ماه تصویب و برای اجرا ابلاغ می‌شود.

«ولی‌الله بیانی» گفت: این که تا امروز اجازه داده شده است تا این حد اتباع غیرمجاز وارد کشور شود کار درستی نبوده است و مسئولین مرتبط و کسانی که چنین اجزای داده‌اند، باید پاسخگو باشند. برای چه کشور ما باید بالای دو میلیون نفر تبعه خارجی غیرمجاز داشته باشد؟ در حال حاضر هم متأسفانه روزانه وارد می‌شوند.

او با اشاره به اینکه اولویت و دستورکار نیروهای انتظامی و دستگاه‌های متولی باید این باشد که جلوی ورود اتباع غیرمجاز را بگیرند و بعد آنها را داخل کشور شناسایی کنند، افزود: برای شناسایی پیشنهادم این است که نیروی انتظامی اعلام کند هر کس مراجعه کند، در صورت داشتن شرایط ما یک مجوز یک‌ساله می‌دهیم تا حداقل شناسایی صورت گیرد و ما بدانییم

اطلاع‌رسانی

عملکرد درخشان جهان فولاد سیرجان در بهار ۱۴۰۴؛

رشد تولید، فروش و صادرات با وجود محدودیت‌های انرژی و شرایط جنگی

شرکت جهان فولاد سیرجان در سهمانه نخست سال ۱۴۰۴، در شرایطی موفق به ثبت رکوردهای تولید و فروش شد که بحران‌های ناشی از جنگ و محدودیت‌های انرژی، بسیاری از صنایع را با چالش‌های جدی مواجه کرده است. مجموع تولید محصولات این شرکت در فصل بهار به ۱,۰۴۹,۱۴۸ تن رسید که نشان‌دهنده جهش ۵۶ درصدی نسبت به مدت مشابه سال قبل است. تولید آهن اسفنجی با ثبت رکورد ۶۷۵,۷۸۵ تن و جهش ۱۳۴ درصدی، نقطه عطف عملکرد شرکت در شرایط بحرانی به شمار می‌رود.

همچنین، تولید شمش فولادی فوجان با وجود محدودیت شدید در تأمین انرژی، با رشد ۴ درصدی به ۲۵۷,۲۰۳ تن رسید. در حالی که بسیاری از صنایع کشور تحت‌تأثیر مستقیم شرایط جنگ قرار داشتند، شرکت جهان فولاد سیرجان موفق شد در حوزه صادرات نیز رکوردی کم‌نظیر ثبت کند. در سهمانه نخست سال، ۶۵,۰۱۹ تن محصول به بازارهای صادراتی ارسال شد که حاکی از جهش چشمگیر ۲۲۵ درصدی نسبت به سال گذشته است. در حوزه فروش، شرکت موفق به عرضه ۴۰۹,۳۱۲ تن محصول با جهش ۶۰ درصدی شد که درآمدی بالغ بر ۹۵۲۹ میلیارد تومان را به همراه داشت؛ رقمی که نشان از افزایش ۶۹ درصدی درآمد نسبت به مدت مشابه سال قبل دارد. این شرکت در سهمانه نخست سال سرمایه‌گذاری برای تولید با تمرکز بر بهبود بهره‌وری، ارتقای کیفیت و مدیریت بحران، موفق به ثبت ۸ رکورد کفی و ۱۵ رکورد کفی شد که برگ زرینی در کارنامه جهان فولاد محسوب می‌شود.

یا ابا عبد الله محمد رسول الله

فرارسیدن ایام ماه محرم بر عموم مسلمین تسلیت باد

روابط عمومی شرکت گهر انرژی سیرجان

یادداشت ‏ 🔒

خاطره‌های شکسته در آینه آینده

| سمیرا فرهادی |
 | مردم‌شناس |

در روزهایی که بسیاری از مهاجران افغانستانی بی‌سروصدا ایران را ترک می‌کنند، چیزی فراتر از یک جمعیت در حال خروج است؛ تاریخچه‌ای از هم‌زیستی، تجربه مشترک و پیوندی که نسل‌ها آن را ساخته بودند. آرام‌آرام از میان ما عبور می‌کند؛ بی‌آنکه به آن نگاه کنیم.

مهاجرت همیشه با دو حس همراه است: ناامیدی از ماندن و امید به رفتن. اما مهاجرتی که این روزها از ایران به‌سوی افغانستان در جریان است، اغلب هیچ‌کدام از این دو را ندارد؛ رفتنی‌ست بی‌انتخاب، بی‌برنامه، بی‌پشتوانه. خانواده‌هایی که سال‌ها، حتی دهه‌ها در ایران زندگی کرده‌اند، حالا به مرز بازمی‌گردند؛ نه با چمدان، بلکه با اندوه.

مهاجران افغانستانی سال‌ها در جای‌جای زندگی روزمره ما حضور داشتند، نه در مقام دکتر و استاد بلکه در نقش‌هایی که کمتر دیده می‌شوند: کارگران ساده، سرلیدران، شاگردهای مغازه، نظافتی‌چی‌ها و… صداهایی که شنیده نشدند، اما چرخ بسیاری از کارها را در سکوت چرخاندند. حالا همان صداه‌ا، یکی‌یکی در حال خاموش شدن‌اند.

این خاموشی اما فقط مسئله امروز نیست. ریشه در پیوندی دارد که فراتر از مرزهای سیاسی، در لایه‌های عمیق تاریخی شکل گرفته است.

در گذشته‌ای نه‌چندان دور، ایران و افغانستان سرزمینی واحد بودند، از دوران امپراتوری‌های هخامنشی و ساسانی گرفته تا سنت فرهنگی مشترکی که در شهرهایی چون هرات، بلخ و نیشابور تنیده شد. زبان فارسی، شعر، نوروز، موسیقی و حتی ساختارهای حکمرانی و قهقی، همه گواه نزدیکی مردمی بودند که بعدها توسط خط‌کشی‌های سیاسی از هم جدا شدند، اما در دل یکدیگر ماندند. مرز تاریخی ما جدایی‌ناپذیر و ادله محکم آن شاهنامه است.

فرهنگ موسوم به «ترکو-پارسی»، که از خراسان بزرگ ریشه گرفت، یکی از ستون‌های تمدن مشترک ماست. در این سنت، ایران و افغانستان نه همسایه، که هم‌خانواده‌اند. پیوندی که در آثار بزرگانی چون مولوی، سنایی و جامی رد پایش مشهود است، امروز در خطر فراموشی است.

حالا این موج جدید مهاجرت، که بی‌ربط نیست اگر آن را مهاجرت داخلی ببینیم، آنچه از بین می‌برد فقط یک تیروی کارآزان نیست، بلکه بخشی از خاطره جمعی ما، بخشی از آینه‌ای است که خودمان را در آن دیده‌ایم. کودکانی که در مدارس ایرانی بزرگ شده‌اند، نوجوانانی که فارسی را بی‌غلط می‌نویسند، مادراتی که سال‌ها در خانه‌های ما کار کرده‌اند، ناگهان به‌سبب مرزهای رده می‌شوند که شاید هیچ‌گاه آن سویی را نشناسند.

خاموشی این صداه‌ا، اگر بی‌توجه از کنار آن عبور کنیم، فقط ظلم به مهاجران نیست. بی‌توجهی به بخشی از فرهنگ خود ماست. به خاطراتی که در حال محو شدن است، بدون آنکه بدرستی دیده شده باشد.

— ۴۹ —
 🔒

تبعیدی‌های کوچک

گزارشی درباره کودکانی که هنگام جنگ به شهرهای دیگر فرستاده شدند

شانه مادر بزرگ از اشک‌های «دیار» خیس شده بود و «عزیز» سعی داشت مشت‌های کوچک او را به‌آرامی مهار کند. تن تبدالرو چشمان گودرفته کودک ۱۶ماهه گواه روزهای سخت بیماری بود. تصویر دیار در قابی از شیشه عقب ماشین درحالی‌که صدای فریادش قطع نمی‌شد، تلخ‌ترین تصویر «پریسا» از جنگ ایران و اسرائیل است. دور کردن کودکان از جنگ، از مهم‌ترین چالش‌هایی بود که خانواده‌های تهرانی در جنگ ۱۲روزه با آن روبه‌رو بودند. پدر و مادرهایی که باید سر کار می‌رفتند و از طرفی کسی را نداشتند که از کودکانشان مراقبت کنند. این گزارش روایتی است از خانواده‌هایی که به‌اجبار فرزندانشان را تبعید کردند. نظر روان‌شناسان در این‌باره چیست؟

| زهرا کرد |
 | روزنامه‌نگار و پرستار |

🔒 تبعیدی برای حفاظت از دیار

پریسا پرستار و همسرش ارتشی است و ساکن یادگان لویزان هستند. بمحض شروع جنگ هر دو با دستور آماده‌باش از طرف سازمانشان مواجه شدند. ماهیت شغل آنها به‌گونه‌ای بود که امکان ترک تهران را نداشتند. شدت حملات به یادگان لویزان به‌قدری بود که این زوج از روز نخست جنگ آواره شدند و هر شب در منزل یکی از دوستان بودند. به‌علت شرایط جنگی و دسترسی نداشتن به پزشک کودکان، فغونت گوارشی دیار در طول جنگ ادامه داشت. به‌همین‌علت مهدکودک بیمارستان، دیار بیمار را نمی‌پذیرفت و این زوج علاوهبر جنگ و آوارگی، درماندگی از نگهداری فرزند بیمارشان را تجربه کردند. پریسا از شرایط دشواری می‌گوید «ما در تهران غریبیم. کسی نبود تا دیار را نگه دارد. مهدکودک‌های خصوصی تعطیل بودند و مهدکودک بیمارستان هم به‌علت بیماری پسرم، او را نمی‌پذیرفت. مجبور شدم چند روز نخست جنگ را غیبت کنم تا مراقب فرزندم باشم، اما حالش هر روز بدتر می‌شد.» اوضاع برای این زوج به‌قدری پیچیده شد که آنها مجبور شدند در روز ششم جنگ پسرشان را راهی همدان کنند تا از نفیر مرگ جنگ دور باشد. پریسا از کم‌شدن تواتش در مواجهه با دیار می‌گوید: «از فرط استیصال با درخواست‌های طبیعی دیار از کوره درمی‌رفتم. تماس‌های مکرر و زبان عتاب‌آمیز بیمارستان مبنی‌بر لزوم حضورم در بیمارستان، درد مضاعفی بود. بنابراین، خانواده‌ام به تهران آمد و دیار با برد. لحظه جدایی از دیار سخت‌ترین لحظه زندگی‌ام بود. بلافاصله به بیمارستان رفتم و سعی کردم غیبت‌هایم را جبران کنم.» این روزها به‌دلیل غیبت، به پریسا اخطار کتبی داده‌اند و با او همچون فردی خاطی برخورد می‌شود. اکنون که آنتن‌ریس شده و این خانواده در کنار هم هستند، پریسا با دیدن رفتارهای پرخاشگرانه‌ای که در پسرش می‌بیند، مردد است که آیا تبعید اجباری دیار در جنگ کار درستی بود یا نه؟

🔒 تبعات بعید تبعید

برخی از خانواده‌ها دور کردن کودکان در جنگ را اقدامی حیاتی‌بخش و لازم می‌دانند. «نگار احمدوند» در رابطه با تبعید کودکان در جنگ معتقد است: «هر تصمیمی درباره تبعید کودکان، با هدف حفظ جان آنها، ممکن است هزینه‌هایی چون جدایی از خانواده و آسیب‌های روانی بلندمدت را به‌دنبال داشته باشد.» این روان‌درمانگر هفت سال نخست زندگی کودک را در شکل‌گیری دلبستگی ایمن و ایجاد حس امنیت در بزرگسالی او بسیار مهم می‌داند. احمدوند تشریح کرد «جدایی‌های ناخواسته منجر به دلبستگی ناپایم در کودکان می‌شود. کودکان این شکل دلبستگی را در بزرگسالی به‌صورت دلبستگی اضطرابی، دلبستگی دوسوگرایانه و دلبستگی اجتنابی بروز می‌دهند. این قبیل مشکلات ارتباطی را جوانان دهه شصتی که کودکی‌شان را در جنگ ایران و عراق گذرانده‌اند، به‌کرات شاهد هستیم.»

🔒 بازگشت به مرحله پیشین زندگی

احمدوند تغییر در محل زندگی و مراقب اصلی کودک را به‌مانند زلزله‌ای در جهان بیرونی و درونی کودک می‌داند. احمدوند توضیح داد «رفتارهای قهقریایی شالوده اساسی تغییر رفتار کودکان در جنگ است. از آنجا‌که این حجم از تغییر ناگهانی خارج از ظرفیت روانی کودک است، فرزند رفتارهای قهقریایی از خود نشان می‌دهد. در نوجوانان، این رفتار به‌شکل احساس گناه از میل به استقلال بروز می‌کند. در کودکان سنین مدرسه رفتارهای بازگشتی به‌صورت نداشتن تمرکز، بازیگوشی و شبادراری گزارش می‌شود. در کودکان زیر سن مدرسه نیز رفتارهای پرسرطنی را به‌شکل انگشت میکیدن، ناخن جویدن، تکرر ادراک، مشکلات خواب و چسبیدن به سینه مادر شاهد هستیم.»

🔒 آزمون سخت تاب‌آوری

مهرزاد دو فرزند شش و سه ساله دارد و به‌علت شغلش

بایست در تهران می‌ماند. بنابراین، مجبور شد هر دو فرزند را از تهران دور کند. دختر سه‌ساله‌اش پیش از جنگ تجربه دوری از مادر را نداشت و به‌جایانه تعطیلات تابستانی و شنا در دریا او را به شمال فرستادند. این داروساز دلیل تبعید کودکانش را نه حفظ جان فرزندانش، که مراقبت از روان آنها دانست؛ چراکه معتقد است «در جنگ نقطه امنی وجود ندارد و ما هیچ نقشی در کاهش خطر مرگ نداشتیم؛ اما می‌توانستیم با دور کردن بچه‌ها، آنها را از اثرات روانی جنگ تا حدی ایمن نگاهداریم.» «مهرزاد» ضمن امیدواری برای تکرار نشدن جنگ و آسیب‌هایش، این بحران را آزمون خوبی برای بررسی تاب‌آوری والدین و فرزندان می‌داند: آرزویی که ارتانش بر روان مهرزاد بیشتر از کودکانش بوده است.

🔒 در پناه خانه

«سارا امیری»، درمانگر کودک و نوجوان، نظر متفاوتی در مورد تبعید اجباری کودکان دارد. او باور دارد «خانه به‌مثابه مکانی امن، محلی است که والد و فرزند در کنار هم باشند؛ وقتی فاصله جغرافیایی اعضای خانواده را از هم دور می‌کند، مفهوم خانه بهم می‌ریزد و امنیت کودکان خدشه‌دار می‌شود.» این درمانگر که خود تجربه زیست‌های از کودکی در جنگ ایران و عراق دارد، تروماهای حل‌نشده دوران کودکی والدین را در بروز خطای رفتاری با کودکانشان در هنگامه جنگ بسیار مهم می‌داند. امیری مشاهده رفتار کودک و با او از احساساتش صحبت کردن را راه مناسبی برای تشخیص تغییرات رفتاری پس از جنگ در کودکان می‌داند. در این راستا هنردرمانی، نقاشی، کار گروهی، حضور کودکان در فضای اجتماعی کودکانه توسط این روانشناس کودک و نوجوان پیشنهاد می‌شود. امیری جنگ و اثرات مخربش را در نقاشی و شیوه تعامل کودکان با یکدیگر می‌بیند. این روزها تصویر موشک پشت پنجره جزئی از دنیای کودکان شده است و تصور آینده را از منظر چشم کودکان تحت‌تأثیر قرار داده است.

• یادداشت ‏ 🔒

در عصر وانمود، واقعیت قربانی است کشف‌وشهود در پهپادهای پشه‌ای

| سارا انواری |

| پژوهشگر بوم‌شناسی ایشیا |

در خبرها آمده چین از یک پهپاد جاسوسی به‌اتذاه پشه، با قطر تنها ۰.۶ سانتی‌متر، رونمایی کرده است؛ پهپادی که برای مأموریت‌های پنهان‌کارانه طراحی شده و قادر است بی‌صدا در فضا حرکت کرده و از سوزها اطلاعات جمع‌آوری کند.

اما این خبر چیزی بیش از یک نوآوری نظامی است. آنچه به‌ظاهر ابزاری مینیاتوری برای جاسوسی است، در عمق خود نشانه ظهور مرحله‌ای تازه از «واقعیت جنگی»ست؛ جایی که جنگ دیگر نه‌تنها با انفجار و آتش، بلکه با اشیایی ریز، نامرئی و وانمودکننده پیش می‌رود.

🔒 اشیای ناپیدا و بازتعریف مرز واقعیت

در سنت فلسفه کلاسیک، ابزارها وسایلی بودند برای درک جهان یا دگرگونی آن. اما از اواخر قرن بیستم، با ظهور پست‌مدرنیسم و نظریه‌های نشانه‌شناسی، اشیای دیگر فقط ایزه نبودند؛ آنها تبدیل به «دال‌هایی» شدند که معانی را می‌سازند، فضاها را بازتعریف می‌کنند و حتی خود واقعیت را تولید می‌کنند.

بودربار در نظام اشیا و وانمودها و وانمودن، از جهشی می‌گوید که در آن اشیا، واقعیت را شبیه‌سازی می‌کنند و نه بازنمایی. پهپاد پشه‌ای نیز از همین سنخ است: چیزی که دیدنی نیست، اما قادر است دیدن را بدل به قدرت کند؛ قدرتی در پوشش «نامرئی بودن». این شیء دیگر در خدمت بازنمایی نیست، بلکه خود خالق صحنه امنیت و تهدید است.

🔒 از ابزار جنگی تا بدن شبیه‌سازی‌شده

از منظر تحلیل تکنولوژیک، این پهپاد مینیاتوری واجد دو کیفیت اساسی‌ست:

۱. بی‌صدایی و نامرئی‌بودن،
 ۲. ورود به فضا‌های بدن‌مند و خصوصی.
 در جنگ‌های کلاسیک، قدرت در دیدن و هدف‌گرفتن بود؛ اما در جنگ اشیای شبیه‌ساز، قدرت در ندیده‌شدن، در «حضور بدون حضور» است.

پشه‌پهپاد، از درز پنجره وارد می‌شود، بی‌صدا، بی‌رد، دیگر توپ و تانک نیست که نشانه جنگ باشد، بلکه حشره‌ای میکروسکوپی‌ست که ممکن است هم‌اکنون روی پوست تو نشسته باشد.

در اینجا بدن انسان نیز دوباره تعریف می‌شود: بدنی که اکنون بخشی از صحنه جنگ است، نه یا گلوله، بلکه با نفوذ بی‌صدا. به تعبیر مرلو-پونتی، بدن در تعامل با فضا معنا می‌یابد، اما در این فضا، بدن دیگر نه فقط «فاعل»، که «محل نفوذ» است.

🔒 فناوری، وانمود و قدرت دیدبانی

در نظام رسانه‌ای امروز، قدرت صرفاً با حمله یا نفوذ تعریف نمی‌شود. در نظام‌های اطلاعاتی، «رؤیت» خود یک کش نظامی است. پهپاد پشه‌ای، دیدبانی را بدل به یک حضور فانتوم‌وار می‌کند.

بودربار می‌گوید در عصر وانمود، اصل و بدل دیگر از هم تمیز داده نمی‌شوند. جنگ در چنین شرایطی، دیگر یک رویداد نیست، بلکه یک وانمود مستمر است:

وانمود پیروزی، وانمود حضور، وانمود قدرت. در اینجا، تکنولوژی‌های ریزمقیاس (نانو، میکرو، واقعیت افزوده، بینایی ماشین) قدرت را نه در اعلان جنگ، بلکه در «بازنویسی واقعیت» قرار می‌دهند.

🔒 اشیای ریز و زیبایی‌شناسی بقا

از منظر زیبایی‌شناسی جنگ، ما همواره به تصویرهای بزرگ خو کرده‌ایم: تانک، انفجار، آوار. اما اکنون، اشیایی ریز و ناپیدا حامل زیبایی‌شناسی جدیدی از جنگ‌اند؛ زیبایی‌شناسی‌ای که در تقابل با «بقا» تعریف می‌شود، نه مرگ. پهپاد پشه‌ای نه برای کشتن، بلکه برای دیدن است؛ برای ثبت، برای تولید تصویر؛ تصویری که بعدها ممکن است مبنای تصمیم‌های بزرگ سیاسی، اقتصادی یا نظامی شود. در این معنا، جنگ نه‌فقط در میدان، که در صحنه دیدن رخ می‌دهد.

🔒 جنگ به‌اندازه پشه»

آیا ممکن است در آینده‌ای نه‌چندان دور، صحنه جنگ دیگر اصلاً صدایی نداشته باشد؟ آیا ممکن است کاشوری را اشغال کنند، بدون حتی انفجار؟ بدون تانک؟ تنها با یک دسته نامرئی از پشه‌پهپادهایی که به درون خانه‌ها، موبایل‌ها، بدن‌ها و حافظه‌ها نفوذ می‌کنند؟ شاید.

آنچه مسلم است، این است که «اشیا» دیگر نه ابزاری بی‌طرف، بلکه بازیگرانی فعال‌اند؛ نه در حاشیه که در مرکز واقعیت ما. همان‌طورکه بودربار هشدار می‌دهد: «در عصر وانمود، واقعیت، قربانی نخست است.»

توبت اول	هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
توضیحات	آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۴۴۹-۱۳۶۰۰۰۴۶-۱۴۰۶ مورخ ۱۹/۰۳/۱۴۰۲ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک ناحیه یک بندرعباس صرفات مالکانه باامراض متقاضی خان مریم پیش در فرزند حسن به شماره شناسنامه ۴ صاده از بندرعباس در یک باب خانه به مساحت ۲۳۷/۵۶ مترمربع پلاک ۱۹۹ فرعی از ۱۴ اصلی فرروز و مجزی شده از پلاک ۱۴ اصلی واقع در نایبند جنوبی میران یک دانگ مشاع از شهدانگ محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدینوسی است در صورت اکتفای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.	
علی اصغرفولی پور	
رئیس ثبت اسناد و املاک	
تاریخ انتشار توبت اول: ۱۴۰۲/۰۳/۱۶	
تاریخ انتشار توبت دوم: ۱۴۰۲/۰۳/۳۱	
م الف ۱۴۰۲/۲۴/۵	

روایت دو شاهد عینی از انفجار میدان قدس

قرار نبود پشت چراغ‌قرمز بمیریم

راننده موتورسیکلت پشت چراغ‌قرمز میدان قدس: تا صدا را شنیدم، پشت سرم را نگاه کردم و دیدم آوار به‌سمتم می‌آید. از ترس گاز موتور را گرفتم. شانس آوردم ردیف اول بودم و جلویم باز بود. پشت سرم را نگاه نکردم. هر دفعه که فیلم انفجار را نگاه می‌کنم، می‌ترسم

فاطمه باباخانی | روزنامه‌نگار

«دست چپم را گذاشتم روی سرم، خودم را جمع کردم پشت موتور و گاز دادم، تا خانه حتی یک‌بارم نگاهی به پشت سرم نینداختم.» اینها را «امیر مهدوی» می‌گوید؛ همان موتورسواری که در فیلم انفجار میدان قدس دیده می‌شود، همان موتورسواری که به‌سرعت از محل انفجار دور و از زاویه دوربین خارج می‌شود. هنگامی که او گاز داد تا از مه‌لکه بگریزد، «میلاذ علوی» روزنامه‌نگار از مترو خارج شد، صدای کشیده‌شدن موتور امیر را بر آسفالت خیابان شنید. چشمش به‌سمت آسمان افتاد، آنچه می‌دید ماشین‌هایی بود که در هوا چرخ می‌زدند، همراه با آسفالت‌های تکه‌تکه‌شده. به‌تازگی، توصیف او از وضعیت خودش در آن لحظه است، مأموری به تخت سینه‌اش می‌زند و داد می‌کشد که برو! آب در لحظه میدان را پر کرد و به کفش‌های میلاذ رسید. وارد مترو می‌شود؛ آنجا هم قیامت است.

کوچه‌پس‌کوچه‌ها بگذرد، اما آن یکشنبه سیاه خیابان خلوت بود و از خیابان اصلی آمد. طبق معمول با موتور از بین ماشین‌ها رد شد و در ردیف اول پشت چراغ‌قرمز ایستاد. نگاهش به چراغ سمت چپ بود تا به‌محض اینکه نارنجی شد، راه بیفتد. «ناگهان پشت سرم صدای انفجار آمد. برگشتم نگاه کردم، دیدم آوار به‌سمتم می‌آید، دست چپم را روی سرم گرفتم، خودم را پشت موتور جمع کردم و گاز دادم. آوار از سمت چپ و راستم می‌ریخت. تا دم در خانه پشت سرم را نگاه نکردم.» امیر نمی‌دانست حجم فاجعه چقدر بوده. «ویدئو میدان که ویرال شد، تازه دارم می‌فهمم از چه مه‌لکای فرار کردم. خیلی شانس آوردم، یکی از پرایدهایی که به هوا پرت شد، صاف به همان جایی برخورد می‌کند که من بودم. اگر گاز نداده بودم، افتاده بود روی من. با دوستانم که صحبت کردم، گفتند یکی از پرایدها افتاده طبقه دوم خانه آجری بغل؛ قدرت انفجار اینقدر زیاد بود.» انفجار شاملوله هم شاهد دیگری بر شدت انفجار است که امیر به آن اشاره می‌کند. «شاملوله فکر کنم چهار-پنج متر زیر زمین باشد. آنقدر قدرت انفجار زیاد بود که رفته در این عمق و لوله‌ترکیده» فاصله دو انفجار بسیار کم است. امیر صدای انفجار اول را که می‌شنود، سرش را عقب برمی‌گرداند و درحلقه انفجار دوم اتفاق می‌افتد. «تازه فهمیدم دو تا انفجار بوده، برام سؤال بود آن ساختمانی را که صد متر عقب‌تر است را کی زدند.

میلاذ علوی، روزنامه‌نگار، قرار بود در آن روز یکشنبه دوستی را در میدان تجریش ببیند. مطمئن بود در میانه روز، آن‌هم وسط میدانی در شهر، قرار نیست اتفاقی بیفتد. سوار مترو خط یک به مقصد ایستگاه نهایی یعنی «تجریش» شد. همه‌چیز حال‌وهوای عادی داشت، جز اینکه مترو از روزهای قبل خلوت‌تر بود. بالین‌حال به‌گفته او، هنوز موج مهاجرت آن‌هم در شمال شهر راه نیفتاده بود، به‌خلاف شرق شهر، یعنی محل زندگی میلاذ که همان روزهای اول مردم شروع به ترک خانه‌هایشان کردند. «حملات روزهای اول بیشتر شرق بود و باعث شد مردم از شهر بروند. پارک سر کوچه ما حتی یک فروردین هم خالی نیست، همیشه شلوغ است، ولی تقریباً از روز دوم به‌بعد خالی شد و دیگه بجای آن نبود. من سمت سراج، یعنی بالاتر از میدان رسالت، زندگی می‌کنم که نزدیک به نیرو هوایی، پیروزی و لویزان است. همه این مناطق در شب‌های اول خیلی پرسروصدا بود. همین باعث شد مردم از شهر خارج شوند.» او دوباره می‌رود سراغ آن یکشنبه، اینکه در مترو مثل سابق داشت خبرها را چک می‌کرد، اینترنت مدام قطع و وصل می‌شد و همین کلافه‌اش کرده بود. بالاخره مترو نگهداشت و صدای زن در واگن‌ها پیچید که می‌گفت «ایستگاه پایانی می‌باشد.» میلاذ مثل بقیه از مترو پیاده شد. پله برقی‌های طولانی مترو را بالا آمد. خروجی‌های مترو دو طرفه‌اند، یکی که به‌سمت بازار تجریش می‌رود و دیگری که مسیر میلاذ بود. همان لحظه که پایش را بیرون گذاشت، صدای انفجار گوشش را پر کرد. «من فقط چرخیدم و نگاه کردم. خشکم زده بود. دیدم که ماشین رفت روی هوا. باور نمی‌کردم این اتفاق افتاده. صدای چیخ لاستیک دو موتور بود که از شدت انفجار ترسیده بودند و ناگهان جفتشان سر خوردن روی زمین.» هنوز چشم میلاذ به‌سمت آسمان بود که آب میدان قدس را برداشت و کفش او را خیس کرد. «چیزی که باعث شد برگردم پایین، فریاد مأمورهایی بود که آنجا بودند. هنوز هم نمی‌دانم مأمور لباس رسمی داشت یا نداشت، ولی این را یادم است که داد می‌زد «برید، برید». من و خیلی از مردم از ترس خشکمان زده بود. مرد زد تخت سینه من که «برو برو، چرا وایسادی» و من برگشتم داخل مترو.»

رفتن به داخل مترو به‌معنای پایان ماجرا نبود. میلاذ هنوز از شوک آنچه دیده، بیرون نیامده بود. رفت و کنار شیرینی‌فروشی پایین پله‌ها ایستاد. «کامل هنگ بودم. فکر می‌کردم چه اتفاقی افتاد. واقعاً زده؟ جرئت نمی‌کردم بیرون بروم. تلاش می‌کردم ببینم چه خبر است. دیدم آب همه‌جا را گرفته و دود بلند شده. صدای ماشین‌های آتش‌نشانی و آمبولانس می‌آمد. بیمارستان شهدای تجریش دقیقاً به همون محله چسبیده و ۵۰-۶۰ متر با محل انفجار فاصله داشت.» تصمیم میلاذ این شد که از پله‌برقی پایین برود. در مترو ولوله‌ای برپا بود. «برگشتم پایین، داخل مترو. مردم داشتند روی پله برقی می‌دویدند. کسی نایستاده بود که پله آن را پایین ببرد. من هنوز گیج و منگ بودم. مردم به‌هم تنه می‌زدند. آنجا بود که تقریباً به خودم آمدم و فهمیدم که چه اتفاقی افتاده و باید چه‌جوری رفتار کنم.» همین‌طور که پله‌برقی میلاذ را پایین می‌برد و از بهت ناشی از انفجار خارج می‌شد، بهتر می‌دید چه بر سر مترو آمده است. «رفتم پایین دیدم از تمام

سقف مترو آب چکه می‌کند. یکی از خروجی‌های مترو تجریش کامل پر از آب شده بود. دو خانم آنجا گیر کرده بودند. دو-سه نفر از مأمورهای مترو رفتند کمک.» مردمی که تازه از قطار خط یک به مقصد تجریش پیاده شده بودند، می‌دیدند که مردم در حال دویدن به‌سمت مترو هستند. «مردمی که داشتند می‌آمدند بالا، قیافه ترسیده مردمی که داشتند فرار می‌کردند را می‌دیدند و می‌پرسیدند چه شده؟ چه شده؟ جواب مردم تقریباً یک‌کلمه‌ای بود: «زدند.» دیگر کسی بالا نمی‌رفت. برگشتم پایین و رفتیم داخل مترو.» خانه دوست میلاذ در همان حوالی محل انفجار بود، همین باعث شد شیشه‌های خانه‌شان بریزد. پس‌لرزه‌های این انفجار هم خروج فوری مردم ساکن شمال تهران از شهر بود. «تقریباً یک ساعت تا یک ساعت و نیم بعد از انفجار تجریش، دوست من و خانواده‌اش سوار ماشین شدند که از خانه بیرون بروند. از خانه آنها تا میدان تجریش، پیاده ۱۰ دقیقه راه است، اما با ماشین یک ساعت و ربع در راه بودند. مسیر کاملاً قفل شده بود. خروجشان از تهران حدود شش-هفت ساعت طول کشیده. از تهران تا ساوه کلاً چهار ساعت زمان می‌برد، اما آنها ساعت سه-چهار صبح رسیدند ساوه.»

شب که میلاذ به خانه رسید، دوباره شرق هدف موج حملات قرار گرفت، اما برای او که فاجعه ظهر یکشنبه، ۲۵ خرداد، میدان قدس را دیده بود، صداها بیشتر به شوخی شباهت داشت. «تجربه خیلی تلخی بود. من دیدم در توپ‌تر و... درباره هوش مصنوعی و... می‌گفتند. اگر به چشم خودم پرت شدن ماشین‌ها را ندیده بودم، می‌توانستم بشنیمم و زوم کنم روی ویدئو و بگویم نه آقا هوش مصنوعی است. من به چشم خودم دیدم که ماشین‌ها پرت شد هوا. در فیلم دیدم که خانمی از آنجا رد می‌شود، نمی‌دانم سرنوشت آن خانم چه شد! امیدوارم حداقل زنده مانده باشد.» یکی از شبهه‌ها درباره فیلم به پرچم‌های حوالی میدان شهرداری برمی‌گشت. «دیدم ایراد گرفته‌اند که چرا پرچمی که روی ساختمان شهرداری آویزان شده، تگون نخورده. اگر شما به میدان تجریش رفته باشید، متوجه می‌شوید که ساختمان شهرداری برخلاف آنچه در تصویر می‌بینید، موازی با خیابان نیست.» برخی کاربران شروع به مقایسه این انفجار با سایر وقایع در ایران کردند، رویه‌ای که از نظر میلاذ کاملاً نادرست است. «اینکه برخی شروع به توجیه و سفیدشویی این جنایت می‌کنند، تلخ است. راننده‌هایی که در آن روز پشت چراغ‌قرمز ایستاده بودند، یا مردمی که در آن منطقه بودند، نباید قربانی می‌شدند. مردم محله‌های نزدیک به محل انفجار تا یک هفته بعد از انفجار آب داشتند و آب‌رسانی با تانکر انجام می‌شد.» میلاذ مثل بسیاری از ساکنان تهران و ایران در روزهای جنگ و پس از آن، احساس غربت می‌کرد و می‌کند، در مواجهه با برخی رفتارها و حرف‌ها. «هر نوع جنایتی از طرف هر کسی محکوم است. من نمی‌دانم چه شد که ما این‌گونه شدیم. حرف دوست و همکارم روح‌الله نحفی، روزنامه‌نگار هم‌میهن، به ذهنم می‌رسد که دو-سه روز پیش نوشته بود احساس بازنده بودن دارم. من هم در اینستاگرام نوشته‌ام که ما باختیم.»

فیلم میدان قدس آنقدر هولناک بود که بسیاری اول باورش نکردند؛ گفتند هوش مصنوعی است، گفتند چرا پرچم سیاه تکان نمی‌خورد، گفتند چرا رفتار مردم اینقدر عادی است، شاید انفجاری در زمین رخ داده باشد، شاید این بخش‌ها به فیلم اضافه شده باشد. هیچ‌کدام نبود، واقعاً شوکی وسط ماشین‌های پشت چراغ‌قرمز خورد و آنها را به آسمان بلند کرد. تکه‌های آسفالت به‌همراه ماشین‌ها چندین‌متر بالا رفت و جان شهروندان بی‌گناه را گرفت، نمونه‌اش «صالح بایرامی»، گرافیست، که یکی از قربانیان آن انفجار بود. امیر مهدوی درگیر ساختمان‌سازی و خانه‌اش در حوالی تجریش است. آن روز مثل سایر روزها سر کار بود. عادت داشت برای دور زدن ترافیک از

وزارت راه و شهرسازی
سازمان بنادر و دریانوردی
اداره کل بنادر و دریانوردی استان هرمزگان
آگهی مناقصه عمومی یک‌مرحله‌ای (همراه با ارزیابی کیفی)
P.M.O
منافسه‌گذار: اداره کل بنادر و دریانوردی استان هرمزگان
موضوع مناقصه: عبارت است از: اجرائی عملیات پاکسازی و مقابله با آلودگی نفتی در دریا، تعمیر و نگهداری تجهیزات و نیرزاصبری شناورهای پاکبوم ۰۷، صدف ۰۲، صدف ۰۳ و اسکونجر (در بنادر شهید رجایی، شهید باهنر، لنگه، کیش و جاسک)، به شرح اسناد مناقصه
شرایط اختصاصی:
۱-دراپویند سوابق کاری مشابه موضوع مناقصه در پنج سال اخیر
۲-توان مالی و فنی
۳-لرانه کد اقتصادی، شناسه ملی
۴-لرانه تأییدیه عدم بدهی از اداره کل امور مالی سازمان بنادر و دریانوردی
۵-لرانه صورت‌های مالی حسابرسی شده سال‌های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲
۶-گواهینامه تأیید صلاحیت بیمه‌کاران صادر شده توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
مفت و نحوه دریافت اسناد:
متقاضیان شرکت در مناقصه می‌توانند از تاریخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۶ تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۵ با مراجعه به سایت www.setadiran.ir نسبت به دریافت (خرید) رایگان اسناد اقدام نمایند.
ضمناً دریافت آگهی از سایت‌های www.shahidrajaeeporl.ir و www.lets.mporg.ir نیز بصورت اجباری و بدون پرداخت وجه نقد به کارفرما امکان‌پذیر است.
مفت و محل تسلیم پاکت و بازگاری اسناد:
متقاضیان باید پیشنهادات خود را تا ساعت ۱۳:۰۰ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۰۳ - تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۳/۱۱/۰۳ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۳/۱۱/۰۳

آگهی تجدید مناقصه شماره ۱۴۰۳/۵۰۵۴ در روزنامه و شماره ۲۰۰۴۰۰۵۷۴۴۰۰۰۶۳ در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت
آگهی تجدید مناقصه عمومی
شماره ۱۴۰۳/۵۰۵۴
شرکت آب و فاضلاب خوزستان در نظر دارد به استناد ماده ۱۲ آیین نامه معاملات شرکتی سهامی آب و فاضلاب شهری و استانی پروژه زیر را به شرکتی واجد شرایط با اطلاعات عمومی مشروحه ذیل از طریق مناقصه عمومی واگذار نماید:
کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد قیمت مناقصه گران و گشایش پاکت ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد. و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس ۱۴۵۶
شماره مناقصه: ۱۴۰۳/۵۰۵۴
شماره فراخوان درسامانه تدارکات الکترونیکی دولت: ۲۰۰۴۰۰۵۷۴۴۰۰۰۶۳
آیفا منطقه دزفول
مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال): ۳۱,۱۲,۷۶,۰۰۰
برآورد تقریبی (ریال): ۸۴,۴۲۵,۲۶۷,۰۵۲
تا مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۱۹ ساعت ۱۰
تاریخ و ساعت گشایش پاکت: ۱۴۰۴/۰۴/۳۰ ساعت ۰۹:۳۰
فراردادا این شرکت می‌شاهد و حضور پیشنهاددهندگان در جلسه گشایش، بلافاصله است.
آدرس پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات کشور: http://lets.mporg.ir
مزینه درج آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.
داشتن گواهینامه تعیین صلاحیت اداره کار و رفاه اجتماعی که در راستای اجرائی مصوبه شماره ۳۸۳۳۶ت/۲۷۵۰۶ مورخ ۹۷-۰۵-۸۷ صادر گردیده باشد.
پیشنهاد دهنده مکلف است معادل مبلغ سبرده تضمینهای معتبر تسلیم یا مبلغ مذکور را به حساب شرکت واریز و یا چک بانکی تضمینی در وجه شرکت تهیه و حسب مورد ضمانتنامه یا رسید واریز و چک یا چک تضمین شده بانکی را تسلیم نماید. ضمناً مطالبات قطعی تأیید و بلوکه شده اشخاص حقیقی یا حقوقی نزد شرکت می‌تواند بعنوان تضمین شرکت در مناقصه مورد قبول واقع گردد.
به پیشنهادهای فاقد سبرده یا سبرده‌های کمتر از میزان معین چرخش و نظایر آن ترتیب اثر داده نخواهد شد.
اسناد مناقصه از طریق سامانه ستاد قابل دریافت می‌باشد. و بر اساس زمانبندی قید شده در سامانه ستاد، پس از تکمیل توسط مناقصه‌گر تحت بستر سامانه ستاد تحویل خواهد شد.
تعمیل اسناد تحت بستر سامانه ستاد نیاز قوانین و مقررات مربوطه اعلام شده در این سامانه می‌باشد.
آخرین مهلت تحویل اسناد مناقصه تا ساعت ۹ روز گشایش پاکت ها می‌باشد.
محل تحویل پاکت (الف) اسناد مناقصه: علاوه بر ارائه تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار در بستر سامانه ستاد، مناقصه‌گر می‌بایست اصل تضمین را در یک پاکت مناسب با عنوان پاکت "الف" قرار داده و لاک و مهر نماید. روی "پاکت الف" عنوان و موضوع مناقصه، نام و مشخصات مناقصه‌گران، ذکر گردد و طبق برنامه زمانی اعلام شده به شرکت آب و فاضلاب خوزستان به آدرس امور - کیهانپارس - فلکه اول - شرکت آب و فاضلاب خوزستان - طبقه پنجم دبیرخانه حرارت و امور مرمهانه، تحویل دهد.
گشایش پاکت ها از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت در دفتر مدیریت روابط عمومی و آموزش همگانی - شرکت آب و فاضلاب استان خوزستان
تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۱۶ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۴/۱۸

شناسه آگهی: ۱۹۵۶۴۴۳

نوبت اول

نمای نزدیک از سقف مسجد جامع اصفهان

تنش آبی در جنگ با میراث جهانی

خشکسالی یا سیلاب ۷۳ درصد از سایت‌های میراث جهانی را تهدید می‌کند

ایپام **خاک** خشکسالی، تنش آبی و پدیده‌های حدی موضوعاتی که یونسکو در گزارش اخیر خود در مورد **آنها** هشدار داده و اعلام کرده است حدود **۷۳ درصد** از **سایت‌های میراث جهانی** در کشورهای مختلف در معرض تهدید ناشی از این پدیده‌ها قرار دارند.
تهدیدهایی که از سوی ریشه در تغییراقلیم دارد و از سوی مربوط به مدیریت **ناپایدار** منابع به‌ویژه منابع آبی و توسعه نامتوازن است.
براساس تازه‌ترین تحلیل یونسکو و مؤسسه منابع جهانی (**WRI**)، **مجموع این عوامل ساختار و ارزش‌های فرهنگی و طبیعی این مکان‌های منحصربه‌فرد را که میراث بشری محسوب می‌شوند، با خطر جدی مواجه کرده است.**
هر چند در گزارش یونسکو به مخاطراتی که آثار جهانی **ایران** را تهدید می‌کند، اشاره‌ای نشده است اما در سال‌های اخیر کارشناسان بارها در مورد تهدیدات مرتبط با مخاطرات آبی به‌ویژه فرونشست زمین که نتیجه مدیریت غیравصولی منابع آب زیرزمینی است، هشدار داده‌اند.
براساس آخرین مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، **سایت‌های تاریخی در ایران از جمله تخت‌جمشید، نقش جهان، مسجدجامع اصفهان، گنبد سلطانیه و شهر تاریخی یزد در معرض آسیب‌های شدید ناشی از فرونشست قرار دارند.**
این بررسی نشان داده است از **۶۳ سایت میراث جهانی ایران ۲۷** سایت در مناطق پرخطر فرونشست زمین قرار دارند.
کارشناسان و پژوهشگران راهکارهایی برای محافظت از این آثار هم ارائه داده‌اند و همچنان مطالعاتی در این زمینه در حال انجام است.
در گزارش اخیر یونسکو نیز راهکارهایی به دولت‌ها پیشنهاد شده تا میزان آسیب ناشی از این مخاطرات را به حداقل برساند و خواستار تقویت تاب‌آوری، مدیریت پایدار آب و بهره‌گیری از تجربه‌های محلی و فناوری‌های نوین برای جلوگیری از بروز فاجعه‌ای فرهنگی شده است.

در گزارشی که هفته گذشته در سایت یونسکو منتشر شده، آمده است ۷۳ درصد سایت‌های میراث جهانی با حداقل یک خطر مرتبط با آب -از جمله خشکسالی، تنش آبی یا سیلاب‌های رودخانه‌ای و ساحلی- تهدید می‌شوند و ۲۱ درصد از این آثار با چند خطر هم‌زمان مواجه هستند.
براساس این گزارش در سراسر جهان، سایت‌های میراث جهانی بین دو بحران کم‌آبی و پرآبی (بارش‌های حدی) گرفتار هستند.
بحرانی که منشأ آن تغییراقلیم، توسعه نامتوازن شهری، برداشت بی‌رویه آب است و به‌ویژه در مناطقی مانند خاورمیانه، شمال آفریقا، بخش‌هایی از جنوب آسیا و شمال چین شدیدتر است.
بررسی‌هایی که گزارش یونسکو به آن استناد کرده، نشان داده است ۶۰۰ سایت میراث جهانی -که حدود ۹۰ درصد آنها فرهنگی و تاریخی هستند- به‌شدت در معرض خطر کمبود آب -تنش آبی یا خشکسالی- قرار دارند.
سایت‌های میراث طبیعی نیز با مسائلی از قبیل فشار بر اکوسیستم‌ها و تهدید تنوع‌زیستی روبه‌رو هستند.
این گزارش مصادیقی از این آسیب‌ها را نیز معرفی کرده و از

گزارش یونسکو

بر ضرورت پرداختن به خطرات

مرتبط با آب در سایت‌های

میراث جهانی تأکید می‌کند

خطراتی که تحت‌تأثیر

تغییراقلیم تشدید شده‌اند

تقویت تاب‌آوری از طریق

نوآوری، دانش سنتی وهمکاری

با جوامع محلی برای حفاظت از

این مکان‌های بی‌بدیل برای

نسل‌های آینده ضروری است

نگاه

تجربه یک مرمترگر داوطلب موزه ملی ایران در روزهای جنگ

رو در رو با داریوش بزرگ

امیراد ولی‌ابینی

امیرمترگر آثار فرهنگی و تاریخی |

سه ماه پیش نمایشگاهی از آثار نقاشی‌ام در کلخ گیلستان برپا شده بود و قرار بود تا شش ماه ادامه داشته باشد. ناگهان تماس گرفتند و گفتند تا یک ساعت دیگر اینجا باش و کارهایت را تحویل

سایت‌های جهانی مانند اهورا در جنوب عراق (شامل سه شهر با منشأ سومری اور، اوروک، ایردو- و چهار منطقه تالابی از مرداب‌های بین‌النهرین) و آبشار ویکتوریا (در جزر زامبیا و زیمبابوه) نام برده است که از سال ۲۰۲۰ می‌شکافند. فرصتی برای مکت کردن نیست. پای نجات هویت ملی و تاریخی‌مان در میان است.
سال‌ها این اشیا در سکوت و نور ملایم ویترین‌ها خوابیده بودند؛ هر کدام تکه‌ای از خارطه یک ملت، بایمانده دست‌هایی که دیگر نیستند، نگاه‌هایی که خاموش شده‌اند. اما حالا سایه جنگ روی آنها افتاده است. با دست‌هایی لرزان، یکی‌یکی این گنجینه‌ها را در جعبه‌ها می‌گذارم. گویا استخوان‌های اجدادم را جمع می‌کنم. هر تکه، فراتر از صد نقش، یک داستان است؛ یک زخم کهنه از تاریخ. بیرون، صدای انفجارها و شلیک پدافندها و اینجا، صدای پیچیدن اشیای کهن در کفن‌هایشان.
دردآور است… این اشیا برای قرن‌ها جنگ را دیده‌اند. جمع کردن آنها تلاشی است برای نجات حافظه، نجات آنچه از ما باقی مانده است. تا روزی که آرامش برگردد و این جعبه‌ها باز شوند و آدم‌ها

ارزشمندی که در این محدوده زندگی می‌کردند، منجر شد. مخاطرات آبی علاوهبر میراث طبیعی، میراث فرهنگی کشورهای مختلف را نیز تهدید می‌کند. در ایران نقش‌بستم یکی از مصایبق برجسته این موضوع است که شکاف‌های عمیق ناشی از فرونشست زمین تا چند قدمی آن رسیده است. در گزارش یونسکو نیز موارد متعدد دیگری عنوان شده است؛ از جمله سیلاب‌های فاجعه‌باری که در سال ۲۰۲۲ حدود یک‌سوم از پاکستان را زیر آب فرو برد و به آثار باستانی موهن‌جودارو -پایتخت تمدن دره سند- خسارات قابل‌توجهی وارد کرد. سایر سایت‌های باستانی مانند مناره جام در افغانستان و پترا در اردن -از عجایب هفتگانه جدید جهان- نیز در سال‌های اخیر تحت‌تأثیر سیلاب قرار گرفته و آسیب دیده‌اند. اما موردی که این گزارش به آن اشاره کرده و قابل‌تأمل است، سایت‌هایی در آفریقااست که در مقطعی از خشکسالی و در مقطعی از سیلاب آسیب دیده‌اند. از جمله مرکز تاریخی آگادز در نیجر که با چالش‌های

ترکیبی خشکسالی شدید و سیلاب‌های سنگین مواجه شد. یا قلعه‌ها و دژهای ساحلی غنا که در معرض خطر بالا آمدن سطح دریا قرار دارند که بقایای مهم این مراکز تجاری مستحکم را که بخشی از تاریخ تجارت جهانی اولیه بوده‌اند، تهدید می‌کند. این گزارش تأکید کرده است: «حدود ۵۰ سایت میراث جهانی به‌شدت در معرض سیلاب‌های ساحلی قرار دارند.»

ایران هم از این تجربه چندان مصون نبوده است. در سیل سراسری سال ۱۳۹۸ معاون میراث‌فرهنگی وقت اعلام کرد: «۷۳۰ اثر تاریخی در ۲۵ استان کشور در اثر بارش باران و سیلاب آسیب دیده‌اند که براساس بررسی‌ها و پایش‌های انجام‌شده به اعتباری معادل ۳۰۰ میلیارد تومان برای مرمت و نجات‌بخشی نیاز دارند.»
پل کشکان و قلعه فلک‌الافلاک در استان لرستان بارزترین نمونه‌های تخریب بناهای تاریخی بودند که در فروردین آن سال تخریبشان بازتاب گسترده‌ای پیدا کرد. در همان مقطع اعلام شد در جریان این سیل احتمال آسیب به سازه‌های آبی هوشتر نیز وجود دارد و یونسکو از ایران در مورد آثار ایرانی ثبت‌شده در فهرست میراث جهانی از جمله گنبد قابوس و سازه‌های آبی هوشتر، گزارشی خواسته بود تا میزان خسارات برآورد شود.

نگاهیکه بردانش سنتی برای برون‌رفت از بحران

یکی از نکات قابل‌تأمل در این گزارش موضوعی است که در جمله «لازراه الوندو آسومو» مدیر میراث جهانی یونسکو نقل شده است. او معتقد است: «این گزارش بر ضرورت پرداختن به خطرات مرتبط با آب در سایت‌های میراث جهانی تأکید می‌کند؛ خطراتی که تحت‌تأثیر تغییراقلیم تشدید شده‌اند. تقویت تاب‌آوری از طریق نوآوری، دانش سنتی و همکاری با جوامع محلی، برای حفاظت از این مکان‌های بی‌بدیل برای نسل‌های آینده ضروری است.»
یونسکو در این گزارش بر دانش سنتی مدیریت منابع آب تأکید کرده و در جایی از گزارش آورده است: «این سایت‌ها یادآور رابطه پایدار انسان با منابع آب هستند؛ از چشم‌اندازهای باشکوهی که در طول هزاران سال شکل گرفته‌اند تا بناهای فرهنگی که با نیوغ انسانی ساخته شده‌اند -مانند سیستم‌های آبیاری باستانی، کانال‌های تاریخی و دستاوردهای مهندسی- که همگی نمایانگر همکاری انسان با طبیعت و پیشرفت جوامع در طول نسل‌ها هستند. اما برهم خوردن تعادل در مدیریت منابع آب می‌تواند خطرات جدی برای همین آثار ایجاد کند و یکپارچگی یکی از مظاهر کلیدی این موضوع است.»
موضوعی که بارها در مورد تهدیدات آثار تاریخی ایران هم به آن اشاره شده است. تعامل با طبیعت در معماری و مدیریت منابع آب در گذشته، باعث شکل‌گیری و گسترش مراکز تمدنی بسیاری در نقاط مختلف جهان شده است. در دوران معاصر اما این امر کمتر در جریان توسعه مورد توجه قرار گرفته است. توسعه نامتوازن بدون توجه به شرایط اقلیم و محدودیت منابع، عاری از خلایق در مدیریت منابع و بهره‌گیری بدون آسیب و تخریب از منابع طبیعی، باعث شده است تعادل در ارتباط انسان و طبیعت بهم خورد.

یونسکو اما در بخش ارائه راهکار مواردی را مطرح کرده است که می‌تواند کشورها را در مواجهه با این بحران‌ها حمایت کند.
تأکید یونسکو در این بخش بر حمایت و توجه به دانش سنتی است. موضوعی که در کشور ما با قنات و آب‌انبار و یخچال مصداق پیدا می‌کند. شیوه‌های مدیریت منابع آب که یک نمونه از آن که قنات ایرانی است، در سال ۱۳۹۵ در فهرست میراث جهانی یونسکو به ثبت رسیده است. اما دانش مدیریت آب به شیوه قنات هرگز در دنیای معاصر ایران مورد توجه قرار نگرفته و به‌عکس، برداشت بی‌رویه از منابع آب زیرزمینی نغته‌ها آثار تاریخی که حیات را در برخی از مناطق کشور با تهدیدی جدی مواجه کرده و زمینه‌ساز مهاجرت و خالی از سکنه شدن مناطق شده است، با این روش‌ها مدیریت می‌شود.
یونسکو در این گزارش تأکید کرده است: «دسترسی به راه‌حل‌ها امکان‌پذیر است، به‌ویژه زمانی که با همکاری بین‌المللی، نوآوری و دانش سنتی همراه باشند.» و اعلام کرده که فعلاانه از کشورهای عضو حمایت می‌کند تا از

دوباره کنار ویترین‌ها بایستند و تماشا کنند.

چندین‌روز بی‌وقفه کار کرده‌ام. خستگی و دردهای عضلانی امان همه را بریده، مغز فرمان می‌دهد، اما عضلات تمرد می‌کنند؛ ولی وظیفه‌ای سنگین بر دوشمان است.

اینجا ایستاده‌ام، زیر سقف موزه، جایی میان سنگ‌نگاره‌ها، سنگ‌هایی که هنوز نقش فرزانگی و قدرت دارند، اما حالا پشت گونی‌های کثیفی که از ماسه پنهان شده‌اند؛ انگار شرم دارند از دیدن این روزگار.

عاقی‌های حرارتی فیبر سرامیکی را دور تندپس ایستاده داریوش می‌پیچم؛ همان تندپسی که سنگ‌تراشان مصر برایش ساختند. با خودم می‌گویم تو تخت‌جمشید را ستون به ستون ساختی؛ هر ستون چون نیه‌ای روبروفته در دل زمان، تا ایران بماند. اما اینجا… من دارم گونی‌های خاک روی تمدن می‌چینم. نه برای عظمت، که برای حفاظت از تو. اینجا، ایران تو، با هزاران سال تمدن، حالا پشت گونی‌های کثیف سنگر گرفته است؛ تمدنی که باید نور باشد. بزرگ‌ترین شاهان زمین، اینک پشت کیسه‌های

پاسی از شب گذشته در سکوت موزه صدای جنگ می‌پیچد… صدای زوزه موتور پیهادی بلند می‌شود و هم‌زمان غرش شلیک پدافندا شیشه‌ها را می‌لرزاند. گلوله‌های سرخ‌رنگ دل آسمان شب را می‌شکافند. فرصتی برای مکت کردن نیست. پای نجات هویت ملی و تاریخی‌مان در میان است.
سال‌ها این اشیا در سکوت و نور ملایم ویترین‌ها خوابیده بودند؛ هر کدام تکه‌ای از خارطه یک ملت، بایمانده دست‌هایی که دیگر نیستند، نگاه‌هایی که خاموش شده‌اند. اما حالا سایه جنگ روی آنها افتاده است. با دست‌هایی لرزان، یکی‌یکی این گنجینه‌ها را در جعبه‌ها می‌گذارم. گویا استخوان‌های اجدادم را جمع می‌کنم. هر تکه، فراتر از صد نقش، یک داستان است؛ یک زخم کهنه از تاریخ. بیرون، صدای انفجارها و شلیک پدافندها و اینجا، صدای پیچیدن اشیای کهن در کفن‌هایشان.
دردآور است… این اشیا برای قرن‌ها جنگ را دیده‌اند. جمع کردن آنها تلاشی است برای نجات حافظه، نجات آنچه از ما باقی مانده است. تا روزی که آرامش برگردد و این جعبه‌ها باز شوند و آدم‌ها

| سال بیست و یکم | شماره پیاپی ۳۱۶۶ | دوشنبه ۱۶ تیر ۱۴۰۴ |

طریق ترکیبی از مکانیزم‌های اضطراری، راه‌نمایی‌های فنی و همکاری‌های بلندمدت با تهدیدات مرتبط با آب مقابله کنند. این نهاد بین‌المللی در این بخش اعلام کرده است حمایت‌های اضطراری خود را از طریق ابزارهایی مانند کمک‌های بین‌المللی صندوق میراث جهانی، مرکز پاسخ سریع (RRF) و صندوق اضطراری میراث (HEF) ارائه می‌کند. آموزش در جهت ظرفیت‌سازی و حمایت‌های فنی، تقویت دانش بومی که منجر به افزایش تاب‌آوری بلندمدت، کاهش ریسک بلایا و مدیریت پایدار منابع آب در سایت‌های میراث جهانی می‌شود، از جمله برنامه‌هایی است که یونسکو در راستای حمایت از کشورهای عضو پیشنهاد می‌کند.

نمونه‌های موفق‌تی که در ادامه این گزارش آمده است، نشان می‌دهد مواجهه با اثرات تغییراقلیم و مخاطرات آبی به‌ویژه در سایت‌های میراث جهانی راهکارهای عملیاتی دارند که در برخی مناطق مورد سنجش قرار گرفته‌اند. مدیریت منابع آب یکی از این موارد است. در بخشی از این گزارش به تجربه شهر پترا در اردن اشاره و تأکید شده: «مدیریت یکپارچه منابع آب به‌طور فزاینده‌ای وارد برنامه‌های حفاظت از میراث جهانی شده است. در پترا در اردن با طراحی سیستم‌های هشدار زودهنگام در مواقع سیل ناگهانی، از بناهای تاریخی محافظت می‌کنند. در چین هم دولت تغییر کاربری زمین در مناطقی را که پرندگان مهاجر در فصولی از سال وارد می‌شوند، ممنوع کرده و با بازسازی تالاب‌ها باعث شده است جمعیت پرندگان در برخی مناطق پنج‌برابر بیشتر شود و این پرندگان دوباره زیستگاه مناسب خود را در فصل مهاجرت پیدا کنند. سازگار شدن با اقلیم درحالی‌که به ارزش میراثی سایت‌ها نیز توجه می‌شود، اهمیت دارد. در منطقه باستانی چان‌چان در پرو، مسئولان سایت با بهبود زهکشی و ساخت خاک‌ریز، سعی کرده‌اند از آسیب بارندگی شدید به دیوارهای خشتی جلوگیری کنند. در افغانستان و در مناره و آثار تاریخی جام، یونسکو برای جلوگیری از آسیب بیشتر پس از سیلاب‌ها، پروژه‌های اضطراری تعریف کرده است تا با کمک اصول فنی مدیریت سیل در آن منطقه بهبود پیدا کند.»

اما در پایان این گزارش باز هم موضوع تکیه بر دانش بومی تأکید شده و آمده است: «استفاده از تجربه‌های سنتی و مشارکت مردم محلی با نهادهای ملی و بین‌المللی در مدیریت این بحران نقش کلیدی دارد. مثلاً در تراس‌های ابرنج کوه‌های فیلیپین، احیای سیستم‌های آبیاری قدیمی و بازسازی جنگل‌ها باعث شده است هم میراث‌فرهنگی حفظ شود و هم منطقه در برابر خشکسالی و فرسایش مقاومتر شود.»
در کنار دانش بومی، فناوری‌های نوین هم می‌تواند در حفاظت از سایت‌های تاریخی که در معرض تهدیدات آبی قرار دارند، کمک‌کننده باشد: «ابزارهایی مثل نقشه‌برداری با GIS، سنجش از دور و بررسی کیفیت آب، اطلاعات لحظه‌ای به مدیران سایت‌ها و تصمیم‌گیرندگان می‌دهند تا سریع‌تر و دقیق‌تر به تهدیدات واکنش نشان دهند. در همین راستا، یونسکو یک پلتفرم آنلاین راه‌اندازی کرده است که برای پایش خطرات آبی و برنامه‌ریزی در سطح سایت‌های میراث جهانی استفاده می‌شود.»
کارشناسان در مورد سایت‌های تاریخی ایران نیز همین باور را دارند که راهکارهایی که هم ریشه در دانش بومی دارد و هم تکیه بر فناوری‌های نو برای مدیریت بحران بینش‌رونده و سایت‌های تاریخی می‌تواند راهگشا باشد. اما اجرایی شدن این راهکارها مستلزم توجه متولیان امر است که گویا چندان رغبتی به پیشگیری از بروز بحران ندارند و در انتظار وقوع آن می‌مانند تا پس از بروز فاجعه در پی چاره باشند.
گزارش یونسکو این نکته را هم یادآوری می‌کند که این مکان‌ها فقط آثار تاریخی نیستند؛ بلکه اکوسیستم‌هایی پویا هستند که با طبیعت و زندگی انسان گره خورده‌اند. برای محافظت بهتر از آنها، باید هم از تجربه‌های سنتی استفاده کنیم، هم از علم روز و هم همکاری بین‌المللی و مشارکت مردم در جدی بگیریم. مدیریت درست منابع آب برای حفظ ارزش این مکان‌ها و ادامه نقش آنها در توسعه پایدار و زندگی بهتر جوامع ضروری است.

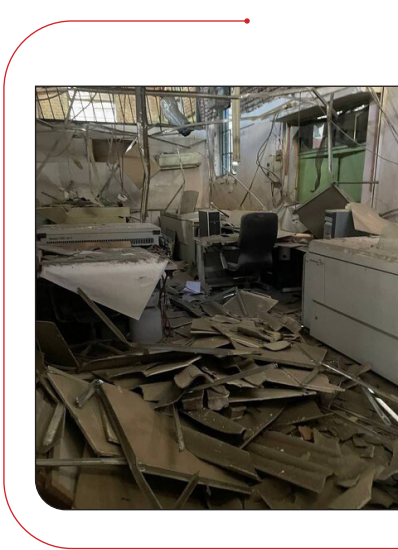
	
<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>حاک پناه گرفته‌اند. آیا این همان ایرانی است که تو آرزو می‌کردی؟</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>صدای انفجار و پدافند در گوشم می‌پیچد. انگار هر انفجار، تکه‌ای از استخوان‌های ایران را خرد می‌کند. ایران خسته است…</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>بغضم می‌ترکد و گریه امانم نمی‌دهد. خجالت می‌کشم کسی مرا ببیند. خودم را لایب‌ای ویترین‌های خالی پنهان می‌کنم تا کم‌کی آرام شوم. کاش اینجا بومی، فقط برای اینکه دست مرا بگیري و بگویی: «فرزندم، این هوای زخم را از کجا آورده‌اید؟» و من جواب بدهم: «از خودمان، از فراموشی‌مان.»</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>اما هنوز اینجا کسانی هستند که زیر صدای انفجارها، به‌نام تو سوگند می‌خورند، هنوز به تمامیت این خاک فکر می‌کنند، هنوز برای ایران اشک می‌ریزند. اینجا ایران است، داریوش… هنوز زنده، هنوز زخمی، هنوز ایستاده… پشت گونی‌های کثیف.</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>فرزند کوچکت</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>یکی از همان‌هایی که هنوز خجالت می‌کشد به چشمان تو در سنگ‌نگاره با عام نگاه کند</div></div></div></div>	

<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>نویت اول</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>سازمان ثبت اسناد و املاک کشور</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>اداره کل ثبت اسناد و املاک استان اصفهان</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جنوب اصفهان</div></div></div></div>	
<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>موضوع: آگهی ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>متن آگهی مفاد رأی:</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>برابر ری شماره ۸۸ مورخ ۱۴۰۴/۰۲/۲۲ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک جنوب اصفهان تصرفات مالکانه بااعراض یا بااعراض متقاضی آقای علی نجیب فرزند اسماعیل به شماره شناسنامه ۵۶۱ صادره از رشتخوار در شهرستان یکباب ساختمان به مساحت ۵۳۸۶/۵ متر مربع در قسمتی از پلاک شماره ۷۰۷ فرعی از ۱۲۲ اصلی دهستان اریعه واقع در خراسان رضوی بخش یک حوزه ثبت ملک تربت حیدریه خردیاری و انتقال ملک از مالک رسمی آقای محمد ابراهیم سیوکی شهر محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراضی درخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدینهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>سید امین موسوی – رئیس ثبت اسناد و املاک</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۱۶ – تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۴/۳۱</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>شناسه آگهی: ۱۹۵۸۴۵۵ – م الف: ۳۱۴</div></div></div></div>	

<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>نویت اول</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>سازمان ثبت اسناد و املاک کشور</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک تربت حیدریه</div></div></div></div>	
<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>موضوع: آگهی ماده ۳ قانون و ماده ۱۴ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>برابر ری شماره ۷۵۵ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۵ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک تربت حیدریه تصرفات مالکانه بااعراض یا بااعراض متقاضی آقای یوزر زامبی کوساعت فرزند براتعلی به شماره شناسنامه ۱۱۶۱ صادره از تربت حیدریه در شهداگ یک دیمداری به مساحت ۵۳۸۶/۵ متر مربع در قسمتی از پلاک ۹۹ اصلی از ارضی شهر حصار دهستان رخ واقع در خراسان رضوی بخش پنج حوزه ثبت ملک تربت حیدریه خردیاری و انتقال ملک از مالک رسمی قدرت بخشی گانه علیا از مالک رسمی محرز غلامحسین و مهدی بخشی گانه علیا احدی از ورگه ملک رسمی قدرت بخشی گانه علیا از مالک رسمی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراضی خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراضی درخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدینهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>سید امین موسوی – رئیس ثبت اسناد و املاک</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۱۶ – تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۵/۰۱</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>شناسه آگهی: ۱۹۵۸۳۳۱ – م الف: ۳۰۷</div></div></div></div>	

<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>نویت اول</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>سازمان ثبت اسناد و املاک کشور</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک تربت حیدریه</div></div></div></div>	
<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>برابر ری شماره ۳۳۹۷ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک تربت حیدریه تصرفات مالکانه بااعراض یا بااعراض متقاضی آقای علی نجیب فرزند اسماعیل به شماره شناسنامه ۷۶۳ صادره از تربت حیدریه در شهداگ یکباب ساختمان به مساحت ۱۴۳۰/۵ متر مربع در قسمتی از پلاک شماره ۱۳۸ فرعی از اراضی دیزقند پلاک ۳۳۱ اصلی دهستان اریعه واقع در خراسان رضوی بخش یک حوزه ثبت ملک تربت حیدریه خردیاری و انتقال ملک از مالک رسمی خاتم ربابه عاقله دیزقندی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراضی درخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدینهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>سید امین موسوی – رئیس ثبت اسناد و املاک</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۱۶ – تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۵/۰۱</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>شناسه آگهی: ۱۹۵۸۲۹۶ – م الف: ۳۰۸</div></div></div></div>	

<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>نویت اول</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>سازمان ثبت اسناد و املاک کشور</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>اداره کل ثبت اسناد و املاک استان خراسان رضوی</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک تربت حیدریه</div></div></div></div>	
<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>برابر ری شماره ۳۳۹۷ مورخ ۱۴۰۴/۰۳/۲۶ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک تربت حیدریه تصرفات مالکانه بااعراض یا بااعراض متقاضی خاتم زهرا رضایی فرزند سید مرتضی به شماره شناسنامه ۵۶۱ صادره از رشتخوار در شهداگ یکباب ساختمان به مساحت ۸۸۹۳ متر مربع در قسمتی از پلاک شماره ۷۰۷ فرعی از ۱۲۲ اصلی دهستان اریعه واقع در خراسان رضوی بخش یک حوزه ثبت ملک تربت حیدریه خردیاری و انتقال ملک مع اواسطه از مالک رسمی آقای محمد ابراهیم سیوکی شهر محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراضی درخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدینهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>سید امین موسوی – رئیس ثبت اسناد و املاک</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۴/۱۶ – تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۰۵/۰۱</div></div></div><div><div><div><div><div></div></div></div><div>شناسه آگهی: ۱۹۵۸۴۵۵ – م الف: ۳۱۴</div></div></div></div>	

عکاس: حدیثه پاسندی - ایسنا

عکس نوشت

جزیره آشوراده در مرکز شبه‌جزیره میانکاله در شهرستان بندرترکمن، استان گلستان قرار دارد. در سال ۱۳۷۲ به‌علت بالا آمدن سطح آب دریای خزر و جاری شدن سیل، ساکنان جزیره آنجا را ترک و به شهر بندرترکمن کوچ کردند. از آن تاریخ به‌بعد هرساله در روز تاسوعای حسینی به مسجد جامع آشوراده می‌آیند و برای امام حسین(ع) عزاداری می‌کنند

حاشیه

اعتراض مدیر مجله فیلم به تخریب یک چاپخانه

مدیر مسئول ماهنامه «فیلم» با اشاره به تخریب چاپخانه گل‌آذین در جنگ ۱۲ روزه در یادداشتی که در فضای مجازی منتشر شده، نوشته است: «در پی حمله هوایی دشمن اسرائیلی به محدوده چاپخانه گل‌آذین (که هنگام حمله، مشغول چاپ مجله فیلم بود) ماهنامه فیلم با چندروز تأخیر توزیع خواهد شد و هم‌اکنون چاپخانه دیگری در حال چاپ و صحافی آن است.» «بویا مهربانی» در ادامه به مجروح شدن شماری از کارگران چاپخانه گل‌آذین اشاره کرده است.

مستند

اکران آنلاین مستند «دور از اینجا»

مستند داستانی «دور از اینجا» به کارگردانی عرفان احتشامی به مدت ۷۰ دقیقه از چهارشنبه، ۱۱ تیر، در سایت هاشور به‌صورت آنلاین اکران شد. «دور از اینجا» به تهیه‌کنندگی «محمد احتشامی» و کارگردانی «عرفان احتشامی» روایت مردی محلی است که در دل طبیعت به‌دنبال گنجی پنهان در دل زمین است، اما در این مسیر با پیرمردی مواجه می‌شود که مسیر جست‌وجو را به چالش می‌کشد. این فیلم تاکنون در جشنواره‌های بین‌المللی مختلفی حضور داشته و موفق به کسب جوایزی شده است.

تاریخ‌خوانی

نیم‌قرن از تصویب «قانون تأمین اجتماعی»، گذشت تکاپو برای تکافو در رفاه اجتماعی

خدمات درمانی و زیر نظر وزارت بهداشتی در دهم مرداد ۱۳۵۲ که ویژه «مستخدمین دولت» بود، حالا بیمه داشت شمولیت گسترده‌تری می‌یافت و این، جز تصویب قانون بیمه‌های اجتماعی و بازنشستگی و تعاونی‌ها، کارگزاران کارخانجات ارتش در ۱۷ آذر ۱۳۳۴ و آیین‌نامه بیمه افسران و کارمندان نیروهای مسلح شاهنشاهی و ژاندارمری در یکم بهمن ۱۳۳۷ و موارد دیگر مختص نظامیان بود. به‌دنبال تشکیل وزارت رفاه اجتماعی در یکم مرداد ۱۳۵۳ و متعاقب آن، تشکیل سازمان بازنشستگی کشوری در هفتم خرداد ۱۳۵۴ (در پی تصویب نخستین قانون استحضامی کشور در ۲۲ آذر ۱۳۰۱ در دولت قوام‌السلطنه و ایجاد دایره تقاعد در وزارت مالیه و تطورات بعدی) و تصویب قانون تأمین اجتماعی و تشکیل سازمان تأمین اجتماعی در سوم تیر ۱۳۵۴، حالا عدالت اجتماعی در دست‌خیزترین ریل خود افتاده بود. نخستین وزیر رفاه اجتماعی سیدشجاع‌الدین شیخ‌الاسلام‌زاده، نخستین مدیرعامل سازمان بازنشستگی کشوری «منصور کاشانیان» و نخستین مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی «حیدرقلی عمرانی» بودند. اگرچه پس از تشکیل وزارت بهداشتی و به‌زیستی در ۱۶ تیر ۱۳۵۵، سازمان تأمین اجتماعی به صندوق تنزل یافت، اما پس از انقلاب و در دولت موقت، دوباره جایگاه پیشین را بازیافت که تا امروز نیز تداوم یافته است.

در این‌میان تصویب «قانون تأمین اجتماعی» را که چندروز پیش، پنجاه‌ساله شد، بی‌شک باید نقطه‌عطف دانست. قانونی که درست نیم‌قرن پیش، در سوم تیر ۱۳۵۴، «به‌منظور اجرا و تعمیم نظام مهاجرت و متناسب با برنامه تأمین اجتماعی» مشتمل بر ۱۲ فصل، ۱۱۸ ماده و ۴۰ تبصره، به تصویب مجلس بیست‌وسوم شورای ملی به ریاست «عبدالله ریاضی» رسید و به موجب آن و «زیر نظر وزارت رفاه اجتماعی»، نهادی با عنوان «سازمان تأمین اجتماعی تشکیل» شد و ساختمان آن در خیابان آیزنهاور (آزادی

آیین‌خوانی

چلچلا؛ نور و نیایش در غروب‌های محرم

ایپام ما! در شهر مجن از توابع سمنان، آیینی قدیمی و روح‌نواز به نام چلچلا، هر سال در ایام محرم جان تازه‌ای می‌گیرد. این مراسم از شب سوم تا دهم محرم، در دو تکیه اصلی شهر برگزار می‌شود و ترکیبی است از نور، دعا و نذر، که با غروب آفتاب، رنگی از معنویت به کوچه‌های شهر می‌پاشد.

نام چلچلا برگرفته از «چهل چراغ» است. پیش از شروع مراسم، خادمان تکیه با فرش کردن صحن

با جاجیم و چادرسب‌های سنتی، فضایی آیینی می‌سازند. چهل پایه چراغ به نشانه نور هدایت، روشن می‌شود. در لخته‌ای خاص، فردی متولی که به او «بابای تکیه» گفته می‌شود با صدای حزین خود دعا را آغاز می‌کند. متن دعا شامل زیارت عاشورا، دعا برای فرج امام زمان (عج)، سلامت بیماران و آموزش رفتگان است.

زنان، طبق سنت، از پشت‌بام‌های پلکانی اطراف تکیه در مراسم شرکت می‌کنند. باور عمومی این

است که دعای غروب در این شبها سریع‌تر به اجابت می‌رسد. مردم با احترام، چراغ‌ها را دست‌به‌دست می‌چرخانند، بوسه می‌زنند و نذورات خود مانند نان، قند یا خرما را به سفره‌های ساده اما پرپرکت می‌افزایند.

با فرارسیدن اذان، مراسم به پایان می‌رسد و حاضران پس از قرائت فاتحه، برای نماز آماده می‌شوند. این آیین در سال ۱۳۹۱ در فهرست میراث معنوی کشور ثبت شده است.

نوبت دوم

آگهی مناقصه عمومی

شهرداری رفسنجان در نظر دارد بر اساس بودجه مصوب شماره ۱۶۰ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۶ شورای محترم اسلامی شهر، نسبت به آگهی کرایه جرنیل جهت جابجایی مصالح و وسایل در پروژه‌های عمرانی سطح شهر، از طریق برگزاری مناقصه عمومی اقدام نماید. لذا از کلیه شرکت‌های واجد صلاحیت که توانایی لازم جهت شرکت در مناقصه را دارند، دعوت بعمل می‌آید نسبت به دریافت اسناد و اطلاع از شرایط شرکت در مناقصه به سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) مراجعه نمایند.

تاریخ آگهی: ۱۴۰۴/۰۴/۰۸
مهلت دریافت اسناد از سامانه ستاد تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۲
آخرین مهلت ارائه پیشنهادات از طریق سامانه مذکور تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۱ (لازم به ذکر است شهرداری رفسنجان در رد یا قبول تمام یا هر یک از پیشنهادات مختار است.)
مهلت تحویل ضمانتنامه بانکی شرکت در مناقصه ۲ روز قبل از بازگشایی پاکت جهت کسب اطلاعات بیشتر با امور قراردادهای شهرداری رفسنجان به شماره ۰۳۴ - ۳۳۲۵۸۸۰۱ تماس حاصل فرمایید.

اداره ارتباطات و امور بین الملل شهرداری رفسنجان

نوبت دوم

آگهی مناقصه عمومی

شهرداری رفسنجان در نظر دارد بر اساس بودجه مصوب شماره ۱۶۰ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۶ شورای محترم اسلامی شهر، نسبت به آگهی زیرسازي میدان شهید رئیس‌سید کاظم هاشمی ۳۹، ۴۴ امام هادی ۱۱ و سطح شهر، از طریق برگزاری مناقصه عمومی اقدام نماید. لذا از کلیه شرکت‌های واجد صلاحیت که توانایی لازم جهت شرکت در مناقصه را دارند، دعوت بعمل می‌آید نسبت به دریافت اسناد و اطلاع از شرایط شرکت در مناقصه به سایت سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) مراجعه نمایند.

تاریخ آگهی: ۱۴۰۴/۰۴/۰۸
مهلت دریافت اسناد از سامانه ستاد تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۲۲
آخرین مهلت ارائه پیشنهادات از طریق سامانه مذکور تا پایان وقت اداری مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۱ (لازم به ذکر است شهرداری رفسنجان در رد یا قبول تمام یا هر یک از پیشنهادات مختار است.)
مهلت تحویل ضمانتنامه بانکی شرکت در مناقصه ۲ روز قبل از بازگشایی پاکت جهت کسب اطلاعات بیشتر با امور قراردادهای شهرداری رفسنجان به شماره ۰۳۴ - ۳۳۲۵۸۸۰۱ تماس حاصل فرمایید.

اداره ارتباطات و امور بین الملل شهرداری رفسنجان